

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, în cauza penală în privința lui:

Cebaniuc Iurie Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.06.2017 - 20.12.2017;

Instanța de apel: 30.01.2018 - 07.06.2018;

Instanța de recurs: 27.07.2018 - 24.10.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei Ungheni, sediul Central din 20 decembrie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cebaniuc Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 219 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - închisoare pe termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe termen de 3 (trei) ani;

- în baza art. 219 alin. (1) Cod penal - închisoarea pe termen de 1 (unu) ani.

În baza art. 84 Cod penal, lui Cebaniuc Iurie i s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Cebaniuc Iurie s-a suspendat condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani cu obligarea acestuia de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul consilierului de probațiune.

În baza art. 85 alin. (3) și art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele aplicate lui Cebaniuc Iurie prin prezenta sentință și prin sentința din 16 februarie 2017 în partea

neexecutată a sumei de 1 250 (una mie două sute cincizeci) lei, s-a dispus să fie executarea de sine stătător.

S-a respins ca neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea de la Cebaniuc Iurie a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 800 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că Cebaniuc Iurie, urmărind scopul organizării speluncii pentru consumul drogurilor și punerea la dispoziție a localului în acest scop, dispunând de un apartament situat pe adresa or. Xxxxx, strada Xxxxx, xxx/xx, intenționat la domiciliul său, a pregătit în condiții casnice droguri prin consum intravenos. Pe parcursul anului 2017 l-a pus la dispoziție lui Rotari Ivan cât și altor persoane din rândul consumatorilor de droguri, apartamentul pentru consumul acestor droguri.

La 29.03.2017, în rezultatul cercetării la fața locului la domiciliul lui Cebaniuc Iurie de pe adresa sus indicată au fost depistate mai multe seringi de diferite capacități goale, rămășițe de semințe de plante de mac și o sticlă din masă plastică deteriorată cu capac din folie de staniol. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-456 din 19.04.2017, s-a constatat că pe pereții sticlei din masă plastică a fost depistată rășină de cannabis în cantitate de 0,034 gr.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative *păstrarea ilegală a analoagelor substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari*.

Tot el, Cebaniuc Veaceslav, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, în scop de consum personal și fără scop de înstrăinare, a intrat în posesia unei mase vegetale uscată și mărunțită, de culoare roză, pe care a păstrat-o asupra sa într-un pachetel de polimer de tipul „zip lock” până la data de 27.05.2017 aproximativ ora 21.17.

La data respectivă, acesta se afla în oșpeție la domiciliul lui Rotari Ludmila de pe str. Xxxxx nr. xxx, ap. x, or. Xxxxx, unde i s-a făcut brusc rău și a început să vomite, iar locatarul apartamentului a chemat ambulanța și poliția, care s-au deplasat la fața locului. În acel moment, Cebaniuc Iurie, în văzul tuturor a scos din buzunar și a aruncat jos pachetelul respectiv de polietilenă de tipul „zip lock”, în care se afla masa vegetală uscată și mărunțită, de culoare roză. Ulterior aceasta a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 27.05.2017, din apartamentul în cauză și care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-632, din 12.06.2017, constituie substanța MDMA (N-2201 C₂₀H₂₈FN₃O₃), 1,002 g, ce reprezintă analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclus în Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr.79 din 23.01.2006 și completată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1004 din 24.08.2016, iar cantitatea 1,002 g de substanță respectivă constituind proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 219 alin. (1) Cod penal - *organizarea ori întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor, precum și punerea la dispoziție a localurilor în aceste scopuri.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea referitoare la pedeapsa stabilită și emiterea unei noi hotărâri prin care lui Cebaniuc Iurie, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 219 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsă:

în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - 3 ani închisoare cu privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 3 ani;

în baza art. 219 alin. (1) Cod penal - 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, a-i stabili lui Cebaniuc Iurie pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate - 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 85, 87 Cod penal, pedepsele aplicate lui Cebaniuc Iurie prin sentința din 20.12.2017 și 16.02.2017 în partea neexecutată a sumei de 1 250 lei, urmează să fie executate de sine stătător.

A încasa de la Cebaniuc Iurie în folosul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, și anume 2 800 lei pentru efectuarea constatării chimice.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 219 alin. (1) Cod penal, însă incorect a individualizat pedeapsa, neîntemeiat stabilind ultimului o pedeapsă prea blândă în lipsa unor circumstanțe atenuante.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Cebaniuc Iurie, conform caracteristicii eliberate de la locul de trai se caracterizează negativ, la evidență la medicul psihiatru nu se află, însă este la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie droguri multiple, în acțiunile sale poate fi considerată drept circumstanță atenuantă doar faptul că și-a recunoscut vinovăția, iar ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiune similară.

Inculpatul a comis infracțiunile având antecedente penale nestinse, fiind condamnat la 16.02.2017 prin sentința Judecătoriei Ungheni în baza art. 219 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 450 u.c., care a fost achitată doar parțial.

Mai mult, inculpatul a fost anterior condamnat și prin sentința judecătoriei Ungheni din 13.09.2011 în baza art. 187 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare cu suspendare pe termen de probă de 1 an, însă nici una din pedepse nu a contribuit la reeducarea sa.

Luând în considerație circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, apelantul a considerat că reeducarea acestuia este

posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, în caz contrar pedeapsa nu-și va atinge scopul.

Cât privește respingerea cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, apelantul a menționat că acestea sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În cazul din speță s-a constatat că cheltuielile judiciare au fost suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-456 din 19.04.2017, prin care s-a constatat că pe pereții sticlei din masă plastică ridicată în cadrul percheziției din domiciliul inculpatului, a fost depistată rășină de canabis în cantitate de 0,034 gr, fiind suportate cheltuieli în sumă de 2 800 lei pentru efectuarea acestei constatări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca neîntemeiat.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 219 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că procurorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de fond este criticată în partea stabilirii pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, care se consideră că este prea blândă reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului și în privința respingerii cererii de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 800 lei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul a constatat că solicitarea procurorului privind aplicarea pedepsei cu închisoarea față de Cebaniuc Iurie, cu executare reală, nu își găsește confirmare la judecarea apelului declarat, or sub acest aspect nu s-au atestat temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei și respingerea cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 2 800 lei.

Colegiul a conchis, că instanța de fond la aplicarea pedepsei corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78, 90 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave și mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru, însă se află la evidența medicului narcolog.

În calitate de circumstanță ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, s-a stabilit căința sinceră, iar circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Potrivit materialelor cauzei, Cebaniuc Iurie este născut la 21.05.1996, deci la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 219 al. (1) Cod penal - aproximativ 27.05.2017, inculpatul nu avea împliniți 21 ani, din acest considerent instanța de judecată a stabilit

inculpatului în baza art. 219 alin. (1) Cod penal reducerea limitelor de pedeapsă cu o treime, astfel obținându-se 1 an 9 luni și 10 zile.

Totodată, pe învinuirea adusă în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, s-a stabilit just că Cebaniuc Iurie la data de 27.05.2017 avea deja împlinită vârsta de 21 de ani, motiv pentru care prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal nu sunt aplicabile.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul a reținut că instanța de fond a numit lui Cebaniuc Iurie pedepse corect individualizate, fiind aplicate prevederile art. 84 și 90 Cod penal.

Astfel, prima instanță just a ajuns la concluzia că față de inculpat urmează a fi numită o pedeapsă cu închisoarea, însă deoarece acesta a recunoscut în totalitate vinovăția, s-a căit sincer, cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța a ajuns la concluzia de a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea conform art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a respins alegația procurorului, or potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, infracțiunile grave de asemenea cad sub raza de incidență a instituției suspendării executării pedepsei cu închisoarea.

Colegiul, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, a considerat că circumstanțele invocate de procuror, și anume personalitatea inculpatului, faptul că nu este oficial angajat în câmpul muncii, locuiește la părinți, nu constituie motive întemeiate de a exclude art. 90 Cod penal de la individualizarea pedepsei aplicate.

Colegiul a menționat că pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei este echitabilă la caz și va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatului urmează a-i fi acordată șansa de a-și corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, motiv pentru care a menținut aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de Cebaniuc Iurie.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 800 lei, instanța de apel a accentuat că prin prisma art. 227-229 Cod de procedură penală, suma solicitată nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului, or organul de urmărire penală era obligat să dispună efectuarea expertizei judiciare chimice pentru a putea încrimina inculpatului comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul nu s-a implicat în soluția sentinței instanței de fond, or instanța în mod întemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 800 lei, deoarece acestea nu pot fi puse în sarcina inculpatului, constituind cheltuieli inerente efectuării urmăririi penale ce urmează a fi suportate de către stat, expertiza fiind ordonată de organul de urmărire penală, în scopul obținerii probatoriului și dovedirii vinovăției inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel recurs ordinar declară procurorul care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea recursului procurorul indică că soluția instanței de apel de a respinge solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la Cebaniuc Iurie a cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, procurorul consideră că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat la caz prevederile art. 75 Cod penal și aplicând pedeapsa lui Cebaniuc Iurie, nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și consecințele survenite. Numind pedeapsa spre minimul sancțiunii lui Cebaniuc Iurie, instanța nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante, care lipsesc pe caz, și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă doar atunci când s-a constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

Astfel, recurentul consideră că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că procurorul indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 800 lei, pentru efectuarea constatării chimice întocmirea Raportului de constatare tehnico-științifică.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea pedepsei

stabilită inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub aceste aspecte.

Colegiul menționează că, la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea constatării chimice și întocmirea Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-456 din 19.04.2017, or art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede expres că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Referitor la critica deciziei instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate lui Cebaniuc Iurie, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul analizând decizia atacată, conchide că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel

fiind respectate dispozițiile art. 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, ținând cont de pericolul social al faptei comise, luând în considerație circumstanțele atenuante: căința sinceră, recunoașterea vinovăției, corect au conchis că scopul legii penale la caz poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind fondată și întemeiată, iar în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Urmare celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, astfel încât soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Cebaniuc Iurie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 octombrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu